

Shari Van Goethem

hoe alle beschreven bladen weer wit
uit de hemel vielen. ook de wereld
weer wit werd zoals toen er nog geen licht –

hoe de mens werd uitgewist. verdween
onder bomen die hij zelf had geveld
hoe het grote rumoer van door elkaar vertelde
verhalen verstilde. stilte adem werd

alleen wij nog en het uit liefde
ontkiemen van kinderen die
piepen wanneer een woord
te dichtbij kruipt

toch hoeft uit de stilte maar eentje
woorden te snijden. een nieuwe
ondergrond. geboorte
van wat eerder ook bestond – een tweede
volgt

geen vreest de wolk die brak
toen ze zelf nog zaden waren